

Sygn. akt V KZ 49/20

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

w sprawie **J. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w trybie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 3 k.p.k.
w dniu 2 grudnia 2020 r., zażalenia wniesionego przez skazanego
na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Najwyższego
z dnia 1 października 2020 r., sygn. akt V KO 56/20,
o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie
prawomocnie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 13 sierpnia 2015 r., sygn. akt II AKa (...),
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w S.
z dnia 9 kwietnia 2015 r., sygn. akt III K (...),

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono skazanemu przyjęcia jego osobistego wniosku o wznowienie postępowania z uwagi na to, że nie został on sporządzony i podpisany przez adwokata. Zażalenie na to zarządzenie wniósł J. K., podnosząc, że adwokat wyznaczony z urzędu nie sporządził wniosku o wznowienie postępowania, pomimo że skazany wykazał, że jest w posiadaniu nowych dowodów. Skarżący przedstawił pogląd, że w zaistniałej sytuacji obrońca zamiast opinii o braku podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania powinien był taki wniosek złożyć w oparciu o podstawę z art. 540 § 1 pkt 2a k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie okazało się bezzasadne.

Na wstępie trzeba zwrócić uwagę, że zaskarżone zarządzenie zostało wydane po przeprowadzeniu czynności procesowych polegających na: wyznaczeniu skazanemu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania lub opracowaniu przez niego opinii o braku podstaw do złożenia wniosku oraz wezwaniu skazanego do usunięcia braku formalnego w trybie art. 545 § 2 k.p.k. w zw. art. 120 § 1 k.p.k. W tym zakresie postępowanie przeprowadzone zostało prawidłowo. Odnosząc się do rozpatrywanego zażalenia, nie sposób przydać racji zarzutom skarżącego kwestionującym opinię sporządzoną przez obrońcę z urzędu - adw. H. O.. Obrońca wskazał, że ujawniona płyta CD, która w przekonaniu skazanego ma charakter *propter nova*, nie jest nowym dowodem w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k., ponieważ niczego nowego nie wnosi do sprawy i wobec tego nie podważy prawidłowości ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd Okręgowy i zaaprobowanych przez Sąd *ad quem*. Mając to na względzie, obrońca, na podstawie art. 84 § 3 k.p.k., poinformował Sąd oraz skazanego o tym, że nie stwierdził podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania. Sąd Najwyższy nie dostrzegł przesłanek do podważenia tej opinii. Po wpłynięciu jej skazany został zobowiązany do uzupełnienia w terminie 7 dni braku formalnego w postaci sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania przez obrońcę z wyboru będącym adwokatem lub radcą prawnym, czego nie dopełnił. Jednocześnie przedstawiona subiektywna ocena skazanego odnośnie poprawności czynności procesowych adwokata nie mogła leć u podstaw zażalenia.

Dlatego orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.